

MÒNICA PEITX

BRUNO CREȘTE

PENTRU A ȘTI MAI MULTE DESPRE
PUBERTATEA LA BĂIEȚI

Ilustrații de CRISTINA LOSANTOS

Traducere din limba spaniolă de
MARIA-MAGDALENA TRANDAFIR

Editura Paralela 45

Joc fotbal în echipa din cartierul meu. Nu suntem cei mai buni, dar ne simțim foarte bine împreună.

De asemenea, îmi place să merg și cu trotineta.

După ce îmi termin
temele mă joc puțin
pe calculator, dacă mă lasă
părinții. Îmi plac mult
și jocurile video.

Eu am o soră de 12 ani, pe care
o cheamă Mia. Înainte eram
aproape la fel de înalți, dar
în acest an ea a crescut mai
mult, iar eu, în schimb, se pare
că am rămas ceva mai scund.

În această dimineață am fost la cumpărături cu
părinții. Mie îmi trebuiau pantofi sport pentru
fotbal, iar Mia avea nevoie de pantaloni.
Picioarele mele cresc încontinuu.

La finalul anului școlar am organizat un concert.
Profesorul de muzică ne-a împărțit pe grupuri,
în funcție de voce. Unii cântă tot cu fetele.
Profesorul ne-a explicat că schimbarea vocii
se datorează tot testosteronului. Corzile vocale
cresc cam 10 mm și se îngroașă.

Deși se modifică cu o octavă mai jos, uneori este posibil ca vocea să se audă foarte pițigăiat în perioada în care cresc corzile vocale.

Am împlinit deja 13 ani...

... și sunt un pic mai înalt decât mama.
De ziua mea am primit în dar un aparat
de ras – am niște firicele sub nas și m-am
săturat ca toată lumea să se uite la mine
din cauza asta.

Mònica la 11 ani

MÒNICA PEITX este pediatră, specializată în Endocrinologie și Nutriție, și lucrează în Barcelona. Este căsătorită cu un medic și au împreună un fiu și o fiică – ambii adolescenți. Mònicăi îi plac soarele și marea, îi place să picteze, să scrie și să meargă cu bicicleta. Este îndrăgostită de Menorca dar și de munca sa. În anul 2008 a scris prima sa poveste – una pentru copiii supraponderali și cu probleme de obezitate: *El cuento de Max*. Au urmat *Cuento de Aina* – despre diabet și *El cuento de Quim*, în care vorbește despre înălțimea copiilor. Cu *Mía se hace mayor (Mía crește)* lasă la o parte bolile și alte afecțiuni pentru a scrie despre un proces fizic fascinant: pubertatea – pentru care, în 2017, a primit premiile Crítica Serra d'Or și Jaume Aiguader i Miró de divulgación y educación sanitarias (pentru diseminare științifică și educație sanitară).

CRISTINA LOSANTOS este licențiată în Arte Plastice, la Universitatea din Barcelona. Din 1985 se dedică ilustrațiilor, din punct de vedere profesional, și colaborează cu multe edituri din Spania și nu numai. De asemenea, colaborează în mod regulat cu reviste de copii precum *Cavall Fort* și *Tatano*, dar și cu ziarul *Avui*. A primit diverse premii, printre care și premiul al doilea în cadrul Premiului Național pentru Ilustrație, oferit de Ministerul Culturii din Spania, în anul 1998, iar în 2007 premiul I la Concursul Humor Gráfico Deportivo, organizat de Fundación Catalana del Deporte.

Cristina la 10 ani